sítése céljából elküldte Tóth Balázsnak. A példányt Balogh Diána (Tóth Balázs kérésére) a Magyar Természettudományi Múzeumnak ajándékozta, ahol előzetes azonosítását sikerült immár megerősíteni.

***Thysanoplusia orichalcea* Szakályon, 2019. október 19-én.** Balogh Diána fényképe

2019-ben több vándorlepkefaj is különösen nagy tömegben érte el a Kárpát-medencét. A leglátványosabb közülük talán a bogáncslepke (*Vanessa cardui*) volt; tömegességét jól érzékelteti az az eset, amikor a Börzsönyben ennek a nappali lepkének egy éjszaka három egyedét is megfogta egy hordozható fénycsapda.

A déli aranybagoly (*Chrysodeixis chalcites*) – mely ugyanabba az alcsaládba tartozik, mint a *T. orichalcea* – eddig sosem tapasztalt egyedszámban fordult elő. A Magyar Természettudományi Múzeum gyűjteményében 2019 elejéig összesen hat magyarországi példánya volt fellelhető, azonban legalább 20 egyeddel gazdagodott a gyűjtemény abban az évben! Ezek után a *T. orichalcea* felbukkanása nem érte teljesen váratlanul a lepkészeket, bár nem is számítottak rá. A következő, várhatóan egyre melegebb években egyre nagyobb eséllyel jut majd el hozzánk ez a látványos lepke, ugyanakkor fagyérzékenysége miatt sosem fog megtelepedni és akkora kártételt okozni, mint a trópusokon.

A *T. orichalcea* első ismert hazai előfordulása jól mutatja a közösségi adatgyűjtés, a „citizen science” hasznosságát. A *T. orichalcea* az őshonos fajok közül talán a nagyfoltú bagolyra (*Diachrysia chryson*) emlékeztet leginkább, nagy termete és a szárnyszegélyhez közel lévő aranyfoltja miatt, amelynek alakja és mérete egyértelmű határozóbélyeg a hazai faunában. Ezért, rímelve az előbb említett lepke nevére, a *T. orichalcea* fajnak az „óriásfoltú aranybagoly” magyar nevet javasoljuk.

A lepkefaj hazai felbukkanásáról a következő szakcikk számol be:
Balogh D. & Tóth B. (2019): First record of *Thysanoplusia orichalcea* (Fabricius, 1775) (Lepidoptera: Noctuidae, Plusiinae) in Hungary – *Folia Entomologica Hungarica* **80**: 287–291. DOI: 10.17112/FoliaEntHung.2019.80.287

Balogh Diána, Tóth Balázs

Rovarász Híradó, 97. szám 2020. március

MAGYAR ROVARTANI TÁRSASÁG 1910

Rovarász Híradó

A Magyar Rovartani Társaság tájékoztatója
97. szám, 2020. március

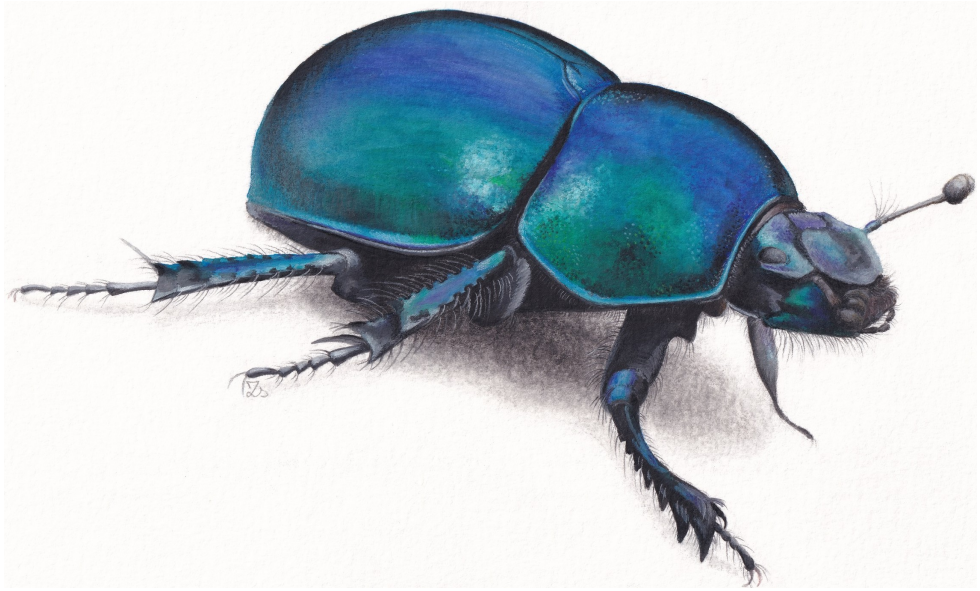

Tartalom:

Rovarász elődeink — MRT hírek — Sajtófigyelő — Rövid hírek

Rovarász Híradó
a Magyar Rovartani Társaság
negyedéves tájékoztatója

A tájékoztatóban megfogalmazott vélemények nem minden esetben tükrözik a Szerkesztőbizottság és a Magyar Rovartani Társaság vezetőségének álláspontját.

A Rovarász Híradót alapította 1989-ben: Nagy Barnabás

Felelős szerkesztő: Haltrich Attila (*HA*)

Szerkesztőbizottság: Balázs Klára (*BK*), Merkl Ottó (*MO*), Koczor Sándor (KS), Nagy Barnabás *(NB)*, Puskás Gellért (*PG*), Rédei Dávid (*RD*), Rozner István (*RI*), Szalóki Dezső (*SzD*), és Szőcs Gábor (*SzG*).

Szerkesztőség:
SZIE, Kertészettudományi Kar, Rovartani Tanszék,
1118 Budapest, Ménesi út 44.
Telefon: 3057219
drótposta: haltrich.attila@kertk.szie.hu

Magyar Rovartani Társaság (MRT)
1088 Budapest, Baross utca 13.
www.rovartani.hu
A Magyar Rovartani Társaság célja és feladata a rovartan általános művelése, elsősorban a magyarországi rovarvilág kutatása és vizsgálata, valamint a rovartani ismeretek terjesztése.

Elnökség (2018)

Elnök:	Vig Károly
I. alelnök:	Merkl Ottó
II. alelnök:	Szőcs Gábor
Titkár:	Puskás Gellért
Előadásszervező:	Koczor Sándor
Szerkesztő:	Merkl Ottó
Pénztáros:	Szalóki Dezső
Ellenőr:	Balázs Klára
Jegyző:	Szőke Viktória

Ülések – a nyarat kivéve – minden hónap harmadik péntekén a **SZIE Kertészettudományi Karán, az „E" épület E/2 termében (Budapest XI., Ménesi út 45), délután 4 órakor.**

Illusztráció
Címlapon:
tavaszi álganéjtúró
(a 2020-as év rovara)
Trypocopris vernalis (Linnaeus, 1758)
(Coleoptera: Geotrupidae)

Festmény: Varga Zsófia @HirviArt

November közepén telepedtem át családostul Erdélyből, a decemberi választmányin már fel is vettek a Magyar Rovartani Társaság tagjai közé. Mészáros Zoli volt a mentorom, munkahelyi vezetőm, és csak egyszer kellett mondania, hogy „elvárom, hogy a rovartani üléseken ott legyél". Aztán elrepült 32 esztendő, és azóta is ott vagyok. Mindegyiken. Pedig ez nem is annyira egyértelmű, ha meggondoljuk. Hiszen az ember megnézi a meghívót, hogy kik fognak előadni és mit, hát nem biztos, hogy mindig mindent meg akar hallgatni. Nem szólva arról, hogy az embernek vannak kedvenc előadói, és olyanok is, akik kimondottan idegesítik.

De nem én vagyok egyedül így, hiszen van még vagy 20–25 ember, aki sosem hiányzik az ülésekről. Ők a „mag", a rovartanik törzsközönsége.

Közéjük tartozott Martinovich Valér is. Az 1990-es években a Választmánynak is tagja volt, aztán elfoglalta helyét az első sorban, a „nagy öregek" között. Vele nem az MRT ülésein, hanem a munkahelyemen ismerkedtem meg. Már nem oktatott, de egy darabig még bejárt elbeszélgetni a kollégákkal. Neve nagyon ismerősen csengett, hiszen Karinthy „Martinovics" c. verse, Kohut Magda előadásában, a mai napig az egyik kedvencem.

Csak hallomásból tudom, hogy az egyik Rovarászbálon, az 1980-as évek közepén, mekkora sikere volt a budakeszi sváb asszonyt utánzó alakításával. És lehet, hogy nem csak én emlékezem arra a lírai vetítésére, amivel Szelényi Guszti bácsira emlékezett meg Nagy Barnabással együtt, még 2004-ben.

Egyébként nem sokat beszélgettünk. Három évtizeden keresztül kézfogással üdvözöltük egymást a rovartani ülések előtt.

HA

A vándor óriásacsa igazi vándorfaj, hazánkba mégis ritkán vetődik el. Irodalmi adatok szerint gyűjtötték Budapesten és Gödöllőn. Előfordult a szegedi Kunfehértón is. Bács-Kiskun megyében, a Csepel szigettől délre eső Solti síkságon, valamint a Kalocsai Sárközben eddig négy adatát jegyezték fel az elmúlt évtizedekben. Ezekből az egyik megfigyelést pontosan ismerjük: Kalmár Attila 2010. július 31-én lefényképezett egy hím egyedet a kiskunsági Kelemen-széken.

Igazi hazája Afrika és Ázsia. Az ázsiai monszun után nagy rajokban kezdi el vándorlását nyugat felé, melynek során szinte egész Európát bekóborolja. Áprilistól egészen októberig van esély arra, hogy találkozzunk vele. A sekély, tehát gyorsan átmelegedő vizeket szereti. Az sem jelent gondot számára, hogy szelek szárnyán kirepüljön a nyílt óceán fölé. Így eljutott a Brit-szigetektől északra eső Feröer szigetekre, sőt még tovább, Izlandra, ahol egy elpusztult egyed alapján határozták meg a fajt.

Olykor Észak-Afrikából megfelelő déli szelekkel jut el Dél-Európába. A nyár folyamán kinevelődik ugyan egy nemzedék, télen azonban minden pete és lárva elpusztul. Megfigyelték, hogy az imágók tandem formációban párosodnak.

Európában valószínű, hogy nem állandó faj, mégis az utóbbi évek adatai alapján rendszeres vándorlóként tarthatjuk számon.

Befejezésképpen megjegyzem, hogy az országutak mentén – de még az árvízvédelmi töltés aszfaltján is – rengeteg elütött madarat, emlőst és még ezeknél is több rovart lehet találni. Most csak három rovarfajt említek meg. Idén május folyamán egy 500 méteres szakaszon belül két elütött délvidéki poszméhet (*Bombus argillaceus*) azonosítottam. 25 kilométeres bicikliutam során az útszéleken összesen 5 elpusztult egyedet találtam.

Ilyenkor szeptemberben, októberben pedig 30 méterenként látok egy-egy kilapított sisakos sáskát (*Acrida ungarica*), és sajnos az imádkozó sáskákat (*Mantis religiosa*) sem kímélik az autókerekek.

Sipos Bánk Botond, Fajsz

Új bagolylepke felbukkanása Magyarországon

Bár évről évre találnak hazánk faunájára új nagylepkefajokat, ezek nagy többsége kis vagy közepes termetű, szürkés-barnás színezetű, kevésbé látványos állat. Ezért is figyelemre méltó a *Thysanoplusia orichalcea* aranybagoly egy példányának előkerülése. Ez a lepke trópusi-szubtrópusi elterjedésű, azon az éghajlaton több haszonnövényt is károsít, ugyanakkor Európa mediterrán partvidékére már csak rendszeres vándorként jut el. A földrész belsejében pedig csak igen ritkán, szórványosan bukkan fel.

2019. október 18-án a *T. orichalcea* nőstény egyedére figyelt fel Balogh Diána a Tolna megyei Szakályon, este háromnegyed 8 körül. A lepke egy családi ház terasza feletti hagyományos izzószálas lámpa körül keringett nyugtalanul, majd egy árnyas zugban nyugodott meg. A példányt Balogh Diána élve megfogta, fényképet készített róla, és előzetesen azonosította.

A fényképet feltöltötte egy Facebook-csoportba, ahol Károlyi Balázs, a www.izeltlabuak.hu honlap létrehozója és tulajdonosa rátalált, majd az azonosítás megerő-

Rövid Hírek

A vándor óriásacsa (*Anax ephippiger* Burmeister, 1839) előfordulása déli vidékeinken.

A kései karcsúacsák (*Aeshna mixta*) délutáni rajzását figyeltem Érsekcsanád (Bács-Kiskun megye) közelében a bicikliút mellett, 2019. szeptember 8-án. Útszéli röpködésük során a műút fölé is kirepültek. Noha tilos autóval felhajtani az egy nyomsávos Duna-töltés betonútjára, szokás szerint mégis meglehetősen nagy autóforgalom elől kellett ötpercenként kitérnem. Ez a faj nálunk augusztus-szeptemberben országszerte gyakori. A száguldó autók sok kései karcsúacsát elütöttek, ezek mellett megálltam, hogy felvéve tanulmányozzam őket. A rajok jórészt hím egyedekből álltak. Hét elütött és felszedett kék hímre csak egy zöld színű nőstény jutott.

Érdekes volt megfigyelni, hogy a cikázó rajok kis csapatai kb. 200–250 lépés távolságra helyezkedtek el egymástól. Alacsonyan, az út melletti fű fölött repültek, olyan gyorsan, hogy szemmel alig lehetett követni az egyes egyedeket. Természetesen az élelemszerzés vonzotta őket ezekre a helyekre. Szintén rajzó szárnyas hangyákat kaptak el a levegőben! Mégpedig villámgyorsan, így a sokkal lassabban repülő szárnyas hangyáknak esélyük sem volt a menekülésre. Becslésem szerint egy-egy ilyen rajban 25–30 egyed cirkált, de láttam már ennél jóval nagyobb egyedszámú csapatokat is. Most eszembe jut az is, amikor jó pár évvel ezelőtt alkonyatig figyeltem ezeknek a szép rovaroknak tömeges rajzását. A Duna egyik ligeterdejében voltam akkor, a nap lenyugodott már, aztán be is sötétedett. A szúnyogok milliárdjaiból bőséges zsákmány jutott nekik. A végén leszállt az est, a szitakötőket már nem láttam, de halk szárnyberregésük elárulta, hogy változatlanul a fejem fölött röpködnek és a vacsorának még koránt sincs vége.

Biciklimmel újra csak megálltam egy elgázolt szitakötő mellett. Amint lehajoltam hozzá, rögtön feltűnt szép világosbarna, zöldszemű karcsúacsára (*Aeshna isoceles*) emlékeztető színe és a világoskék színfolt a második potrohszelvényen! Először megörökítettem, majd óvatosan felszedtem az úttestről, bízva abban, hogy a maradványok alapján sikerül majd otthon meghatároznom. Így is történt! Egy hím vándor óriásacsát találtam. A szárnyerezet, valamint a felső potrohfüggelékek teljesen épek maradtak. A sikeres határozást a rovar hosszú, világosbarna szárnyjegye, a test színe és mérete is segítette.

Feltételezem, hogy ez a példány a kései karcsúacsák csapatához csatlakozott, és velük együtt táplálkozott, amikor elütötték.

Rovarász elődeink

Dr. Martinovich Valér (1926–2019)

„Főiskolai tanulmányainak befejezése után, 1958 februárjában lett gyakornokként a Kertészeti Kutató Intézet első, hosszú ideig egyetlen rovarásza. Meglehetősen szerényen berendezett laboratóriumban kezdte meg tevékenységét, végzett meglehetősen szerteágazó, jelentős tevékenységet. Egy olyan ágazati intézetben, mint a Kertészeti Kutató Intézet számos, a termesztési problémákkal foglalkozó kísérlethez, nemesítési munkához igényelték segítségét az intézet munkatársainak megelégedésére. Rövid időn belül szerezte meg az intézeten belül a rovartan megbecsülését. Céltudatos tevékenységgel hozott létre egy megfelelően felszerelt laboratóriumot, amelynek évtizedeken keresztül a vezetője volt. Elsősorban zöldség- és dísznövénykártevők életmódjának kutatásával, az ellenük való védekezés lehetőségeinek a feltárásával foglalkozott. Doktori disszertációjának a témája is egy dísznövénykártevő az *Acanthophiophilus helianthi* életmódja és kártételének elhárítása volt.

Két könyvet szerkesztett és részben írt, kórtanos és virológus kollégák közreműködésével, amit a Mezőgazdasági Kiadó a *Dísznövények gyógyítása* címen jelentetett meg.

Rovartani ülés, 2013. szeptember 20. Középen Martinovich Valér, tőle jobbra Móczár László, balra Nagy Barnabás (*fotó: Bodor János*)

Ezek dísznövények kártevőivel és betegségeivel foglalkozó első önálló munkák voltak. Egyik társszerzője a Jermy Tibor és Balázs Klára szerkesztésében, az Akadémiai Kiadó által gondozott „A növényvédelmi állattan kézikönyvének".

A gyakorlati növényvédelem problémái mellett eredményes faunisztikai vizsgálatokat is végzett, a fúrólegyek (Tephritidae) családjának jól ismert specialistája lett. Kísérleteinek és vizsgálatainak eredményeit több mint 50, részben hazai, részben külföldi folyóiratban adta közre.

Éveken keresztül vett részt a Kertészeti Rovartani Tanszék oktatói munkájában, Keszthelyen és Debrecenben, a növényvédelmi szakmérnökök képzésében.

A Magyar Rovartani Társaságnak három éven keresztül titkára, ezt követően alelnöke volt.

Szakmai tevékenysége mellett nem érdemtelen megemlíteni, hogy a Tátra hegyeinek, élővilágának jó ismerője. Számos túra alkalmával a Tátra csúcsainak többségéről tekintett szét. A tátrai tájakról, annak növényeiről rendkívül nagyszámú, szép fényképet készített, és ezek élvezetét szívesen osztotta meg a Kertészeti Kutató intézet munkatársaival, a Magyar Rovartani Társaság tagjaival. Szívből kívánjuk Martinovich Valérnak, hogy sok éven keresztül üdvözölhessük köreinkben."

Jenser Gábor: Dr. Martinovich Valér 80 éves, Növényvédelem. 45. évf. 3. sz. / 2009

MRT hírek

A XLII. Magyar Rovarászati Napokat 2020. február 21–22-én, a Budaörsi Illyés Gyula Gimnázium és Szakgimnáziumban (2040 Budaörs, Szabadság út 162.) **tartotta a Magyar Rovartani Társaság.** A Rovarászati Napok pályázatainak eredményhirdetésére február 21-én, a 2020. évi rendes közgyűlésre pedig február 22-én került sor.

Pénteken, február 21-én tartotta a Magyar Rovartani Társaság 874. ülését. **Vig Károly elnök köszöntötte a megjelenteket és megnyitotta a 2020. évi Rovarászati napokat**. Őt követte **Árendás Péter**, a Budaörsi Illyés Gyula Gimnázium és Szakgimnázium igazgatója, aki szintén **köszöntőt mondott**. Majd Vig Károly „A 2020. év rovara a tavaszi álganéjtúró. De miért pont ő?" című, Merkl Ottó pedig a „Kincsek a Kopárokon" című előadását tartotta meg.

Következett **a XLII. Magyar Rovarászati Napok pályázati kiírására beérkezett pályamunkák** díjazottjainak értékelése és a díjak átadása. Idén a szokásosnál jóval több fotó érkezett, ugyanis a fotópályázatra kizárólag digitális vagy digitalizált fotókkal lehetett nevezni, a www.rovartani.hu honlap pályázati felületén való online feltöltéssel.

https://www.rovartani.hu/fotopalyazat/2020-2/ A beérkezett fényképeket tízfős szakmai zsűri értékelte (Dedák Dalma, Dombi Orsolya, Koczor Sándor, Merkl Ottó, Németh Tamás, Rahmé Nikola, Somay László, Sulyán Péter Gábor, Ujvári Zsolt, Vig Károly), illetve közönségszavazásra is sor került, szintén honlapunkon. A képzőművészeti alkotásokat és a beérkezett gyűjteményt négyfős zsűri értékelte, akik a Társaság választmányi- és vezető-

Sajtófigyelő

Fekete léggyel táplálná a világot a magyar vállalkozás. A fekete katonalégy tenyésztésével, valamint tartás- és feldolgozástechnológiájának fejlesztésével foglalkozik egy magyar vállalkozás. Céljuk: fehérje előállítása környezetbarát módon, a lehető legkisebb ökológiai lábnyomot hagyva maguk után. https://www.grinsect.com/
https://mandiner.hu/cikk/20191212_fekete_leggyel_taplalna_a_vilagot_a_magyar_vallalkozas

Katona Gergely

Akit foglalkoztat a téma, érdemes beleolvasnia Darvas Béla írásába is, ahol olyan veszélyekre figyelmeztet a rovarevés kapcsán, melyekre nem sokan gondolnak.
https://www.facebook.com/ecofriagro/posts/2816317841794870

A sivatagi sáskáktól még a repülők is megfutamodnak. „Kelet-Afrikát az utóbbi negyedszázad legszörnyűbb sáskajárása sújtja. Az egyiptomi vándorsáskák* (amelyeket egyszerűen sivatagi sáskáknak is neveznek) észak felől támadják Kenyát, Etiópiát, Szomáliát és Ugandát, és inváziójuk megállíthatatlannak látszik. Nagyon valószínű, hogy miután felzabáltak minden ehetőt, nyomukban éhínség következik."

Sivatagi vándorsáska
(*Schistocerca gregaria)* nimfája

https://index.hu/techtud/2020/01/22/sivatagi_saska_egyiptomi_vandorsaska_saskajaras_invazio_afrika_kenya_etiopia_ehinsag/

A Kelet-Afrikában és a Közel-Keleten jelenleg pusztító faj* (Schistocerca gregaria) *magyar neve **sivatagi vándorsáska vagy **afrikai vándorsáska**. Nem keverendő össze a szintén méretes **egyiptomi sáskával*** (Anacridium aegyptium). *Az utóbbi faj Dél-Európa tengerparti tájain is honos, ezért jól ismerhetik a Mediteráneumban nyaralók. Sőt, ahhoz hogy találkozzunk vele, még Dalmáciába sem feltétlenül kell utaznunk, ugyanis dísznövény és déli gyümölcs szállítmányokkal rendszeresen behurcolják Magyarországra is. Az egyiptomi sáskát gyakran szintén az egyiptomi vándorsáska magyar névvel illetik – megint csak helytelenül, ugyanis ez a faj nem vándorsáska.*

PG

Következő napirendi pontként a **tisztújításra** került sor. A levezető elnök bejelentette, hogy **2020. február 29-én az MRT Választmánya négy tagjának** (Ilniczky Sándor, Kutasi Csaba, Szabóky Csaba és Vas Zoltán) **mandátuma jár le.**

Vig Károly bemutatta az Elnökség és a Választmány által javasolt személyeket a Választmány megüresedett posztjaira (Dombi Orsolya, Ilniczky Sándor, Mezőfi László, Szabóky Csaba és Vas Zoltán). Mivel 2019-ben Rozner István a Választmány örökös tagja lett, öt mandátum betöltésére állított jelölteket az Elnökség és a Választmány.

A közgyűlés egyhangúlag elfogadta a tisztségekre tett személyi javaslatokat. Újabb személyre senki nem tett javaslatot. A levezető elnök a Szavazatszedő Bizottság elnökének **Koczor Sándort**, tagjainak **Haltrich Attilát** és **Orosz Andrást** kérte fel. A közgyűlés nyílt szavazással, egyhangúlag elfogadta a Szavazatszedő Bizottság összetételére tett javaslatot és megválasztotta azt. Ezt követően került sor a titkos szavazásra. A szavazatszámlálás idejére a levezető elnök rövid szünetet rendelt el.

A szavazatok összeszámlálása után **Koczor Sándor tájékoztatta a közgyűlést**, hogy a beérkezett **33 szavazat közül 33 érvényes volt**, majd ismertette a szavazás eredményét. Az összesített szavazatok alapján a közgyűlés a választmányi tag tisztségekre az alábbi személyeket választotta meg (a név után zárójelben a kapott érvényes szavazatok száma olvasható):

A Választmány tagja 2023. február 28-ig **Dombi Orsolya** (33), **Ilniczky Sándor** (33), **Mezőfi László** (31), **Szabóky Csaba** (33), **Vas Zoltán** (33).

A levezető elnök megköszönte a Szavazatszedő Bizottság munkáját, gratulált a tisztségre megválasztott személyeknek.

A közgyűlés utolsó napirendi pontjaként **indítványok** benyújtására volt lehetőség. **Vig Károly** tájékoztatta a közgyűlést, hogy előzetesen a Vezetőség részéről nem érkezett indítvány. **Vig Károly** megállapította, hogy több indítvány nem érkezett, majd megköszönte a résztvevők aktív közreműködését és **bezárta az MRT 2020. évi rendes közgyűlését**.

A XLII. Magyar Rovarászati Napokat, egyben Magyar Rovartani Társaság 2020. évi közgyűlését és 875. ülését három előadás zárta: **Kutasi Csaba** „Védett bogarak a Bársonyos kistájról", **Kóbor Péter, Rédei Dávid és Kondorosy Előd** „A nagyszemű bodobácsok egyes csoportjainak törzsfejlődése Új-Kaledónia életföldrajzának tükrében (Heteroptera: Lygaeoidea: Geocoridae)" és **Ábrahám Levente, Ilniczky Sándor, Körtési Gábor és Simonyi Sándor** „Afrika és Ázsia határán – Oman" című prezentációja.

A Közgyűlésről, a kiállított műtárgyakról, gyűjteményekről az alábbi linkre kattintva lehet több felvételt megtekinteni. A pályázatra beérkezett művek értékelései megtalálhatók az MRT honlapján. https://www.rovartani.hu/2020/02/11/palyazati-eredmenyek/, https://www.rovartani.hu/galeria/ Az Igazgyöngy Alapítvány által benyújtott gyerekrajzok itt érhetők el. https://www.rovartani.hu/2020/02/24/az-igazgyongy-alapitvany-gyerekrajzai-a-xlii-magyar-rovaraszati-napok-palyazatan/

Szőke Viktória jegyzőkönyvvezető

ségi tagjai voltak (Merkl Ottó, Puskás Gellért, Szél Győző, Szőke Viktória). A pályázat eredményei a következők:

Vig Károly, az MRT elnöke, kihirdeti a XLII. Magyar Rovarászati Napok pályázatának eredményét

A *„Fénykép"* kategória díjazottjai:

Potyó Imre: Utolsó keringő (**Fődíj**), **Kis Szilveszter**: Fésűscsápú álszú portréja (**I. díj**), **Kis Szilveszter**: Jégbe fagyott törékenység (**I. díj**), **Potyó Imre**: Zöld sztráda (**I. díj**), **Kis Szilveszter**: Az ollóbűvölő (**II. díj, Móczár László különdíj**), **Potyó Imre**: Spórasztráda (**II. díj**), **Kis Szilveszter**: Farkaslégy portréja (**II. díj**), **Bekő Tamás**: Hajnali álom (**II. díj**), **Potyó Imre**: Táncoslégy (**II. díj**), **Bekő Tamás**: Cincérek hercege (**III. díj**), **Bakos Anett**: Hangyák (**III. díj**), **Kis Szilveszter**: Szúnyoglábú légy zsákmányával (**III. díj**), **Berkovics Imre**: Tavaszi álganéjtúró (**Év rovara különdíj**), **Burkovics Balázs**: Az életük immár a kezünkben van… (**Közönségdíj**).

A *„Képzőművészeti alkotás"* kategória díjazottjai:

Bombay Bálint, festmények (**I. díj**), **Buzás Katalin**, pirográfiák (**I. díj**), **Demeter András**, tavaszi álganéjtúró szobor (**I. díj, Év rovara különdíj**), **Pethő Csilla**, festmények (**II. díj**), **Csepelláné Kertli Judit**, festmények (**II. díj**), **Szendrey Iringó**, papírbogarak (**III. díj**), **Varga Zsófia**, festmények (**III. díj**), **Farkas Rudolf**, digitális festmények (**III. díj**),

Igazgyöngy Alapítvány, gyerekrajzok (**Különdíj**). **Oklevelet** kapott **Czimer-Szendrei Judit** (kép bélyegekből), **Fazekas Edit** (festmények), **Lengyel Béla** (szobor).

Az „Alkalmazott művészet – Képzőművészet" és „Fénykép" kategória kiállított pályamunkái a Budaörsi Illyés Gyula Gimnázium és Közgazdasági Szakközépiskola aulájában

A *„Gyűjtemény"* kategória díjazottja:
Podlussány Attila és **Dusnoki Anna** ékszerormányos gyűjteménye.

A díjátadás után **Vig Károly** elnök köszönetet mondott az alkotóknak a pályaműveikért, majd rövid szünet után **Szőcs Gábor** „Barangolások a feromonkutatás ösvényein" és **Samu Ferenc** „Szorít a cipő? Meddig nőhet még az emberiség ökológiai lábnyoma a Földön?" című előadásaival zárult a **XLII. Magyar Rovarászati Napok** első ülésnapja.

A 2020. évi rendes közgyűlést szombaton (február 22.) tartotta a Magyar Rovartani Társaság (továbbiakban MRT). Az MRT elnöke, **Vig Károly – a közgyűlés levezető elnöke – köszöntötte a közgyűlés résztvevőit és megnyitotta a közgyűlést**. Bejelentette, hogy az első alkalommal (2020. február 22., 14.30 óra) összehívott közgyűlés határozatképtelen volt. Dr. Vig Károly megállapította, hogy a második alkalommal, 2020. február 22-én, 15.00 órára összehívott közgyűlés – a résztvevők számától függetlenül – azonos napirendi pontokkal, határozatképes. Megállapította, hogy az MRT **34 szavazásra jogosult** tagja és **4 szavazásra nem jogosult vendég** tisztelte meg jelenlétével a közgyűlést.

A levezető elnök ismertette a **napirendi pontokat**, amelyeket a közgyűlés nyílt szavazással, egyhangúlag elfogadott. További napirendi pontra nem érkezett javaslat. Ezt követően a levezető elnök a jegyzőkönyv vezetésére **Szőke Viktóriát** kérte fel, a jegyzőkönyv hitelesítésére **Balázs Klárát** és **Both Veronikát**. A közgyűlés a javasolt személyeket nyílt szavazással egyhangúlag elfogadta.

Tavaszi álganéjtúró (szobor, I. díj), Demeter András alkotása

A közgyűlés munkája az elfogadott napirendi pontoknak megfelelően a **2019. évre vonatkozó tisztikari beszámolók** meghallgatásával folytatódott. A titkári beszámolót **Puskás Gellért** (az MRT titkára), a társaság 2019. évi gazdálkodásával kapcsolatos ellenőri jelentést és pénzügyi beszámolót **Balázs Klára** (a Számvizsgálói Bizottság elnöke), a szerkesztői beszámolót **Merkl Ottó** (a *Folia Entomologica Hungarica* szerkesztője) ismertette. A közgyűlés mindhárom beszámolót tartózkodás és ellenszavazat nélkül, 34 „igen" szavazattal, külön-külön megtartott nyílt szavazással elfogadta.

Az MRT titkára, **Puskás Gellért** beszámolója keretében köszöntötte a **MRT jubileumi tagságot** elérő tagjait. 80 éve lépett be Társaságba **Nagy Barnabás**, 60 éve **Varga Zoltán**; 55 éve **Papp László**, **Rácz Veronika** és **Szerényi Gábor**; 50 éve **Basky Zsuzsa**, **Hangay György**, **Podlussány Attila**, **Szalóki Dezső** és **Szőke Lajos**; 40 éve **Bálint Zsolt**, **Kocsy Gábor**, **Peregovits László**, **Rozner György**, **Székely Péter** és **Szél Győző**; 35 éve **Vig Károly**, ugyanekkor tiszteletbeli tag lett **John B. Heppner**; 30 éve lett tagunk **Fábián György**, **Körtvély Attiláné**, **Nádai László** és **Szövényi Gergely**; 25 éve **Drimmer György**, **Kasper Ágota** és **Tallósi Béla**.

Ezután **Balázs Klára** ismertette az MRT **2020. évi munkatervét és a költségvetés tervezetét**, amelyet a közgyűlés nyílt szavazással egyhangúlag elfogadott.